

Едва през 1628 г. се споменава дубровчанина Валентино Сорго<sup>1)</sup> отъ София. Презъ същото време Агостино Тудизио се оплаква отъ турцитѣ за тѣхни произволи и пречки при износа на кожи<sup>2)</sup>. Сжщиятъ дубровчанинъ се споменава въ една бележка за изнесени биволски и волски кожи въ голѣми количества, въ която сж изброени имената на следнитѣ католици: Иеронимо Базелио, Лука Сорго, Агостино Тудизио, Секондо Букиа, Андрея Сорго, Стефано Водопичъ, Антонио Кривоноси, Николо ди Димитри, Антонио ди Димитри, Марко Сколичъ, Лука Петровичъ, Марино Марини, Биаджио Кавриага, Стефано Витуша, Николо ди Николо, Винченцо Диодати, Пиеро Богиевичъ, Виченцо Воланти, Николо Болатини, Джиовани Петровичъ, Андрея Маризи, Симонъ Хлагиевичъ и Николо Златани<sup>3)</sup>. Нѣкои отъ тѣзи търговци сж били, обаче, на постоянно мѣстожителство въ Провадия, а други често се споменаватъ като търговци въ разни градове, гдето замѣствали временно отсътствуващи свои другари или съдружници<sup>4)</sup>.

Къмъ края на 1629 г. софийската колония временно се прѣснала изъ селата, поради голѣмата чумна епидемия<sup>5)</sup>. Отъ следващитѣ години сж запазени нѣкои данни за софийската колония въ водената книга на колонията, въ която били записвани задълженията и договоритѣ на търговцитѣ едни къмъ други. Споменати сж имената и на други дубровчани въ София — Радославъ Богославичъ и Томазо Латинчичъ като длъжници. Поради единъ споръ между тѣхъ колонията взела решение, което било изпратено въ преписъ въ Дубровникъ, приподписано отъ Лука Сорго, Григорио Нале, Николо ди Димитри, Николо Форнари и Антонио Радомели<sup>6)</sup>.

Въ дубровнишкия архивъ е запазено едно твърде важно писмо отъ 1632 г. — Николо Форнари, Николо Златани, Мартино Натали и др. се оплакали, че откакто дошелъ новоназначения паша, въпреки поддржцитѣ и редовнитѣ даждия, които му били давани, търсѣлъ всѣки день нови причини, за да имъ препятства въ търговията. Подъ страхъ на наказания напоследъкъ той имъ забранилъ да изнасятъ стоки за Дубровникъ. Сжщитѣ се оплакватъ още, че въ София имало търговци, които се представяли за дубровчани. Тѣ принасяли не полза, а само вреди на колонията. Въ последствие колонията трѣбвало да плати 10,000

<sup>1)</sup> Писмо отъ 20 юлий 1628 г. fasc. 60 № 1974.

<sup>2)</sup> Писмо отъ 30 августъ 1628 г. отъ София, fasc. 60 № 1973.

<sup>3)</sup> A 4 d'Agosto 1629. In Soffia. Notta delli cori buffali e bovini e ratatne fatta sopra essi. Въ друга една подробна смѣтка отъ 1629 г. отъ сжщия Винченцо Братути отъ Цариградъ се вижда, че експортъоритѣ сж били отъ София и Провадия. — Conto di taleri 2689½ che taleri 1500 consegnatimi dall Illmi SSri Ambasciatori a Constantinopoli et taleri 1189½ dalli SSri mercanti di Soffia et Provato. Fasc. 36 № 1782.

<sup>4)</sup> Отъ изброенитѣ по-горе търговци Стефано Водопичъ е посоченъ въ писмо отъ 13. X. 1627 г. въ Провадия (fasc. 51 № 1904 — Lettere di mercanti di Provato), а Николо Златани, Секондо Букиа и др. — сжщо като свидетели въ завещанието на другъ провадийски търговецъ.

<sup>5)</sup> „... tutti retirati da peste eravamo dispersi in piu e diversi vilagi...“ Писмо отъ София отъ 19. XI. 1629 г. на софийската колония. fasc. 51 № 1904.

<sup>6)</sup> Писмо отъ 17 септемврий 1631 г. на софийската колония fasc. 51 № 1905. Името на търговеца Латинчичъ се споменава като експортъоръ на стоки по сухо отъ София презъ Нови Пазаръ за Дубровникъ. Писмо на Agostino Tudisio отъ 30. VII. 1628 отъ София; fasc. 60 № 1973.